

М. Ә. САБИР

НОПЬОНАМӘ

Тәртиб әдәни

Н. Сәмәдзада

М. Ə. САБИР

مدیر اہتمام!

مطبوعات عالمیہ قدم گداز اولان محترم (بھون) زور مالزی

من صمیم القلب تبریک ، دوام و بقائنی عقدن تمنا ایدرم ۹

مطبوعات گزردہ اخبار ، اشعار و مستری تمنا سنده بولیندنگزردن

طوبای عرض ایدرم اوج دورت آی اولورکہ دکان اوجوب

کف کاره مشغول اولدیقندن اداره لره معلوم اولدیقنی کبی

اخبار نویس لگی بالکتابہ ترتک ایندی مجبورم ۱۰

و کلام مستری آزامده دالما کثرت مشافله کن و قیام مالا دیقی ایبرلا

خیا بلرگزدن تفضلہ

و خلق حیات ملیہ مزہ دایر شعور یازمق ایله معاوتنگزردہ بلینمق

اولمہ جفشی ، یازمق شعوری اسفا سیر درج ایندیگن شرعی ایله دعا ایدرم

مزی ، علی ابر ، صابر ، طاهر زاده سرطانی

МУДИР ЭФЭНДИМ!

Мэтбуат алэмнэ гэдэм күзар олан мөһтөрэм «Бәһлуул» журналымызы мән сәммүлгәлб тәбрик, дәвам вә бәгәсыңи һәгдән тәмәннә эдирәм. Мәлфүфәниздә әхбар, әш'ар вә мүшәтәри тәмәннасында булундуғунуздан долайы әрз эдирәм үс дөрд ай олур ки, дүкан ачыб кәсбкарә мәшғул олдуғумдағ идарәләрә мә'лум олдуғу киби, әхбарнәвнслиһи билкүллиһи тәрк әтмәйә мәчбурәм.

Вә кәза мүшәтәри арамаға даһа кәсрәти-мәшағилмдән вә тим галмадығы үчүи чәнабларыныздан мүшәфәиләм.

Анчаг һәяти-миллийәмизә даир шеир язмағ илә мүавияә тиниздә булунмагда олачағымы, яздығым шеирләри имзаск дәрч әтмәниз шәртилә вә'д эдирәм.

Әлжәбәр Сабир Таһирзадә Ширван

Бә'дәттәһрир. Әфәндим! Инсафсыз адамлар аз дейилдир, бәса ола биләр ки, бир шәхсин, я бир әмрин әлейһиндә бә ним әгидәмин бәрәксә олан гәрәзи-шәхсийә, хаһиш нәфәс нийәләр сайәсиндә мәктублар язылсын, сиз инаандырмагда әтрү бәним адым илә имзалайыб көндәрилсин, сиз дә алдан сыныз. Она көрә лазым кәтирир ки, әввәлән, бәним шивей хәттимә диггәт буюруб таныясыныз вә санийән, миш бә'д сәзә көндәрәчәк олдуғум кағызда имза гоймайыб әвәзинә сизни почта нөмрәнизи язачағам. (248)

Сатирик шеирләр
1906–1911

Миллэт нечэ тарач олур-олсун, нэ ишим вар?!
 Дүшмэнлэрэ мөһтач олур-олсун, нэ ишим вар?!
 Гой мэн тох олум, өзкэлэр нлэ нэди карим,
 Дүнявү чаһан ач олур-олсун, нэ ишим вар?!

Сэс салма, ятанлар айылар, гой һәлә ятсын,
 Ятмышлары разы дейиләм кимсә оятсын,
 Тәк-тәк айылан варса да һаг дадыма чатсын,
 Мән салим олум, чүтлэ чаһан батса да батсын;
 Миллэт нечэ тарач олур-олсун, нэ ишим вар?!
 Дүшмэнлэрэ мөһтач олур-олсун, нэ ишим вар?!

Салма ядыма сөнбәти-тарихи-чаһаян,
 Әйями-балафдән демә сөз, бир дә филани,
 Һал исә кәтир мейл эләйим долмань, нани,
 Аустәбәли көрмөк нә кәрәк, өмрдү фани,
 Миллэт нечэ тарач олур-олсун, нэ ишим вар?!
 Дүшмэнлэрэ мөһтач олур-олсун, нэ ишим вар?!

Өвдәчи-кәтән гой һәлә аварә долансын,
 Чиркаби-сәфаләтлә әли, башы булансын,
 Дул өврәт исә санлә олсун, ода янсын,
 Анчар мәним авазейи-шә'ним учалансын;
 Миллэт нечэ тарач олур-олсун, нэ ишим вар?!
 Дүшмэнлэрэ мөһтач олур-олсун, нэ ишим вар?!

Һәр миллэт әдир сәфһейи-дүняда тәрәгги,
 Әйләр һәрә бир мәнзилү мә'вада тәрәгги,
 Йорған-дөшәйимдә дүшә кәр яда тәрәгги,
 Биз дә әдәрик аләми-рә'яда тәрәгги;
 Миллэт нечэ тарач олур-олсун, нэ ишим вар?!
 Дүшмэнлэрэ мөһтач олур-олсун, нэ ишим вар?!

Ол күн ки, сэнэ халиг эдэр лүтф бир өвлад,
Олсун үрөйин шад!
Тэ'йини элэ чиндары ки, этсин она имдад,
Та дэймэйэ һэмзад;
Сагдан сола, солдан сага сал бойнуна һейкэл,
Гой чинни мээтгэл;
Мин күнэ тилиемата тутуб эйлэ түгөффөл,
Кээдир ону эл-эл;
Кэр дэйсэ союг, санчыланыб олса да бимир,
Һөкм эт мөлө чиндар;
Көстөрмэ тэбибэ о чийэркушэни зинһар,
Гойма ола мырдар;
Ағларса ушаг дәрдинни ахтарма давасын,
Анчаг сөй анасын;
Горхузсун о да дамдабача илэ чағасын,
Кәссин дэ'сәдасын;
Өкрәт она, әлбәттә, өзүн бир нечә мөвһум,
Мәһдуд ола мә'сум;
Бу сайәдә өмр эйләйә дүняда о мөзлум,
Һәр һаләти мөзмум;
Тәк-тәк дил ачанда она тә'лим элэ һәдян,
Һәм олма пәшиман;
Билдир она мин дүрлү тәбаһәтләри һәр ан,
Алсын элэ унван;
Он яша етничә ушағын эйләмә гәфләт,
Гандыр нечә бил'әт;
Та он бешә етдикчә тапа ишдә мәһарәт,
Һәм эйләйә адәт;
Көндөрмә ону мәктәбә, дәнк эйләмә башын,
Төкмә үзә яшын;
Һәр фәндә вә бәчлиһәд эдәр кәсб мөашын,
Сахлар өзү башын;
Раһат һәйә етсүн эдә дүняда мәншәт,
Гүлдурмулуг өврәт;
Таинки сумар ойная, гәтл эйләйә гарәт,
Хошдур белә сән'әт;

Милләт нечә тырмач олур-олсуң, и. ишим бар?!
3. 11. 1940

Душманнара мейгач олур-олсуң, из ишим бар?!
3. 11. 1940

Дүннаны союб эйлэйэ һәр күн сәни хүрсәнд,
Сағ ол белә фәрзәнд!
Эвдә тапылыр инди дәхи чай, пилов, гәнд,
Кимдир сәнә мапәнд!
Накаһ алыныб һәбсә, тутарса сәни вәһшәт,
Вер һакимә рүшвәт;
Сат вар-йохуну, адвоката вер нечә хәл'әт,
Пуч ол һәлә-һәлбәт;
Ахырда олуб һәсрәти-дидари-чәмали,
Гәл кисәси хали;
Галдыгда бәулсуз дәхи тез башла суалы.

Ал визрү вәбалы,
Тап ризги-һәләлы,
Ай башы бәләлы,
Йығ дәймнши, калы,
Олмаз охумагдан
Тапмаг бу чәләлы...

Маши-Кән'анын батыб, эй пирн-Кән'ан, гәм емә!
Та күлүстанын олүбдур бейти-эһзан, гәм емә!
Эй дили-мөһнәтзәдә, ол шад ләбризи-сүрүр,
Кәсби-намәрди гылар әфкарү вичдан, гәм емә!

Олмады мэгсудунузча дөвр чәрхи-кәчмәдар,
Галмалыдыр бойлә һаләт үзрә дөвран пайдар,
Гисмәтинидир, әткилән һәм руз, һәм шәб һалә, заҗ
Эй рәийһәт, эй фәғирү фәһлә, деһган, гәм емә!

Сүбһ тездән дур аяға, шамә тәк чәк зәһмәти,
Күчлүләрдән дә эшит һәр нөв' фәһшү төһмәти,
Сән зәлил ол, эйби йох, гой күчлү чәксин ләззәти,
Гой сәни хар әйләсинләр ханү ә'ян, гәм емә!

Ишлә, гой гәлдин бүкүлсүн, ишлә, анның тәрләсин.
Ишлә, ач гал, ач бәһайим тәк әялын чәрләсин,
Зүлмдән фәрядү дады гой дилин әзбәрләсин,
Гарәт әтсин рузуну молла вә бәй, хан, гәм емә!

Чәккилән өмрүн чатыпча, бинәва, аһү фәған,
Бойлә пүнһан сиррлар олмаз сәнә һәркиз бәян,
Молла Нәсрәлдин, «Лисанүлгейб»-ә олду тәрчүма:
Руһи-пакиндир сәнә һәр дәм сәнахан, гәм емә!

Билмәм нә көрүбдүр бизим оглан охумагдан?!

Дәнк олду гулағым.

Журнал, гәзетә, һәрзәвү һәдин охумагдан

Инчәлди ушағым.

Ағлын апарыб бәс ки, бахыр күндә гарайә,

Я рәб, нә һәмагәт!

Сөз әтмәз әсәр, чарә галыб инди дүайә,

Тәдбир әлә, өврәт!

Лә'нәт сәнә ифритә, сәниндир бу мәһаләт,

Этдин нә хәянәт!

Сәндән төрәнибдир бизим әвдә белә бид'әт,

Эй маейи-һийләт!

Тутсуи чөрәйим көзләринни ағу гарәсын,

Эй һәмсәри-бәдхәһ!

Һаша, ода яхмаз ана истәкли баласын,

Кәссин сәни аллаһ!

Бу тифли охутмағлыға әтдин мәнн тәрғиб,

Һәп әйләдин нәва.

Инди нәди фикрин? Ишимиз олду бу тәрғиб,

Йох чарәси әсла.

Һейһат ки, тәдбир ола бу ханәхәраба,

Зәил олуб әғли.

Дәрәә, гәзетә, мәктәбә, журнала, китаба

Манл олуб әғли.

Йыхдын әвини, әйләдин өвладымы зае,

Иш кечди мәһәлдән.

Мән аиламарам әлм нәдир, я ки, сәнае,

Зарам бу әмәлдән!

Истәрдим о да мән кими бир һөрмәтә чатсын,

Азадә долансын;

Та гол күчүиә малик олуб шөһрәтә чатсын,

Дүнядә долансын;

Бир вәғтдир инди ки, олуб Рүстәми-дөвран—

Бир ад газанайды;

Гарәхләр әдиб та ки, тапайды сәрү саман,

Бир шей дә ганайды.

Пуч эйлэднн, өврэт, бу көзэл, садэ чаваны!
Дилбилмэз огул, вай!
Рэнки саралыб, галмайыб эсла яры чаны,
Бир күлмэз огул, вай!
Ах, нахэлэф оғлум, нэ яман мэшгэ дүшүбсэн,
Эй каш, усанайдын!
Гулдурлуға йох, элмэ тэрэф эшгэ дүшүбсэн,
Бу гүбһү гайайдын!
Эй пурн-дү-чешним, охумагдан һезэр эйлэ,
Салех вэлэд ол, кэл!
Ат мин, һүнэр өйрәш, мәни дэ бәхтәвэр эйлэ,
Ишдэ бәлэд ол, кэл!
Бәсдр охудуй, аз гала чанын теләф олду,
Бу кардан эл чәк!
Язмаг, охумаг, башына әнкәл-кәләф олду,
Әш'ардан эл чәк!
Мин элм охуюб сөз биләсэн һөрмәтин олмаз
Бу дари-чаһанда,
Сөз бәһринә көвһәр оласан гиймәтин олмаз
Хасә бу заманда.
Йох, йох, бахырам фикринә, сәндән огул олмаз,
Чаяын бәчәһәннәм!
Мырт-мырт охумагдан, киши, бир ган ки, пул олмаз!

Мыртылда дәмәдәм,
Гыл элм фәраһәм,
Ол гүссәйә һәмдәм;
Өмрүн олачаг кәм,
Дүшмән сәнә аләм...

ГОЧАЛЫГДАН ШИҚАЙӘТ

Әфсус гочалдым, ағачым дүшдү әлимдән,
Сәд һейф чаванлыг!
Зә'ф әйләди аңиз мәни, галдым әмәлимдән,
Чәкдим нә зиянлыг!
Салдыгча чаванлыгда кечән күнләри ядә
Дәрдим олур он гат.
Я рәб, етәрәм бир дәмн дүнядә мүрадә?
Һейһат вә һейһат!
Саггал аварыб, бел бүкүлүб, динмә, филаны!
Өвгатым олуб тәлх;
Өврәт дә яхыр саггалыма күндә һәнаны,
«Риши ки, бәрәнк әлх».
Яд олсун о күнләр ки, мүрадымча кәзәрдим
Сазәндә Оруғнан;
Мин аңизү бичарәләрин башын әзәрдим
Силлә, юмруғнан;
Бу сайәдә һәр ләһзә әдиб сә'й, тәлашы,
Сәрвәт газанырдым;
Тәһсил әләйиб гөл күчүнә әмри-мәашы,
Дөвләт газанырдым.
Ә'залар исә сүст олуб инди гочалыгдан,
Бир дадрәсим йох.
Кәрмәзмисән әһвалымы, дүшдүм учалыгдан,

Фәрядрәсим йох,
Һеч ердә сәсим йох,
Кәскин нәфәсим йох,
Фикримди чаванлыг,
Башга һәвәсим йох.

БАКЫ ФЭ'ЛЭЛЭРИНЭ

Бу чэрхи-фэлэк тэрсинэ дөвран эдир имди,
Фэ'лэ дэ өзүн дахили-инсан эдир имди.

Олмаз бу ки, һэр әмрә дөхаләт эдә фэ'лэ,
Дөвләтли олан ердә чәсарәт эдә фэ'лэ,
Асудә нәфәс чәкмәйә һаләт эдә фэ'лэ,
Яинки, һүгүг үстә әдавәт эдә фэ'лэ;
Бу чэрхи-фэлэк тэрсинэ дөвран эдир имди,
Фэ'лэ дэ өзүн дахили-инсан эдир имди.

Фэ'лэ, мәнә бир сөйлә, нәдән һөрмәтин олсун?
Ахыр нә сәбәб сөз демәйә гүдрәтин олсун?
Әл чәк, бала, дөвләтлиләрә 'хидмәтин олсун,
Аз-чох сәнә вердикләринә миннәтин олсун!
Бу чэрхи-фэлэк тэрсинэ дөвран эдир имди,
Фэ'лэ дэ өзүн дахили-инсан эдир имди.

Дөвләтли, амаңдыр, өзүнү салма бәләйә,
Фэ'лэ сөзү һагг олса да бахма о сәләйә,
Йол вермә нәфәс чәкмәйә һәрқиз фүгәрәйә,
Өз шә'инши пуч әйләмә һәр бисәрү пайә!
Бу чэрхи-фэлэк тэрсинэ дөвран эдир имди,
Фэ'лэ дэ өзүн дахили-инсан эдир имди.

Алданма, фәгирин оламаз әгли, әкасы,
Чүн йохдур онун сән кнми пакнзә либасы,
Йох сәрвәти, йох дөвләти, йох шалы, әбасы,
Бар көһнә чухасы, дәһи бир тәкчә гәбасы;
Бу чэрхи-фэлэк тэрсинэ дөвран эдир имди,
Фэ'лэ дэ өзүн дахили-инсан эдир имди.

Истәрсән әкәп олмаға асудә чаһанда,
Та олмајасан гәмләрә алудә чаһанда

Фә'лә үзүнә бахма бу биһудә чаһанда,
Өз фикрини чәк, ол дәхи фәрсудә чаһанда;
Бу чәрхи-фәләк тәрсинә дөвран, эдир имди,
Фә'лә дә өзүн дахили-инсан эдир имди.

Көр милләтнини дәрдини, ахтарма дөвасын,
Әл чәкмә етмини башына, кәсмә сәдасын,
Зинһар, гөҗүб дәһрдә бир хейр бинасын
Үд әйләмә, шад әйләмә милләт фүгәрасын...
Бу чәрхи-фәләк тәрсинә дөвран эдир имди,
Фә'лә дә өзүн дахили-инсан эдир имди.

Чөнд эйлэ сэн анчаг нэзэри-халгда пак ол,
 Мэхлугу инандыр;
 Хасийэтин од олса да, этварда хак ол,
 Сөк алэми яндыр;
 Халгын нэзэни чөлб элэ гуршага, гөбайя
 Мэчлубли-үюн ол;
 Һәр һийлөвү бичликлэ кир, элбэттэ, абайя,
 Иманэ сугун ол;
 Сөй эйлэ ки, саггал узаныб үч чэрэк олсун,
 Папаг она ишбэт;
 Гуршаг да, билгирсэн ки, он аршын көрөк олсун.
 Төфсилэ нэ һачэт...
 Гойма срэ тэсбиһини, эл чөкмө дуадэн,
 Өврад оху даим;
 Мэчлисдэ чөкиб тут өзүнү, ол нүчэбэтэн,
 Сөз сөйлэ мүлайим;
 Ништэ кейиниб мөһабэт, иманим бүрүндүн,
 Пөк мөһтөрөм олдун;
 Инди нэзэри-халгда сэн пак көрүндүн,
 Эһан-көрөм олдун;
 Башдан-аяга эмнү эман олду вүчүдүн,
 Зөһд илэ битишдин;
 Нолмаг дилэйирдинсэ һаман олду вүчүдүн,
 Мэгсүдэ етишдин;
 Вөгт олду ки, инди эдөсөн алэми талаң,
 Тут, гойма гачаны;
 Һөкм инди сөниндир, дөхи чөк ишлэрэ саман,
 Иыг мүшкил ачаны;
 Дул өврэтэ бидад элэ, эйтамэ хэянэт,
 Ховф этмэ эчэлдэн;
 Мөкр нсэ өзүн гыл, оху шейтана да лә'нэт.
 Шад ол бу эмэлдэн,
 Эл чөкмө һийэлдэн,
 Тэзвирү дөгэлдэн,
 Иманэ да версэн,
 Вермэ пулу элдэн!

Владимир Сорокин.

Ят. гол. лалар. лал. лал. лал.

ТӘҢСИЛИ-ЭЛМ

Тәһсили-үлүм этмә ки, элм афәти-чандыр,
Һәм эглә зияндыр;
Элм афәти-чан олдуғу мәшһур-чаһандыр,
Мә'руфи-замандыр;
Пәнди-пәдәранәм эшит, эй садә чаваным,
Яхма гәмә чаным!
Хош ол қасә ким, вел доланыб, дағда чобандыр,
Асудә һамандыр;
Элм ичрә хәта олдуғун ондан билирәм ким,
Билсә нола һәр ким,
Элмә кәзәниң күфрү зәбанларда бәяидыр,
Тәкфирә ишшандыр.
Мәктәб сәнә хош кәлмәениң, ел чайи-хәтәрнак,
Кирмә она чалак;
Мәктәб дедийиң гейди-дилү бәнди-зәбандыр,
Гарәткәри-чандыр.
Чернил нәдир? Ол гәлби гара һөггейи-дилхун,
Олма она мәфтун;
Ағ күнләрини этмә гара, аллаһ, амандыр,
Бу рәнк ямандыр.
Дәфтәр нәдир? Ол һәрзәләрин һәмдәми-рази,
Човфи долу язи,
Шаирләри наггал эдиб, авара тояндыр,
Бу мәтләб әяидыр.
Ол башы кәсилмиш гәләмиң тутма белиндән,
Ховф әйлә дилиндән,
Ахырда чалар чаныңы; бир әф'и иландыр,
Әф'исә чаландыр.
Кағыз сәнә ағ көстәриң өз синейи-сафын,
Куш әйләмә лафын,
Чох тез гаралар гәлби, мүрәббиси ямандыр,
Бир хырдача ян дур.

Ол забири сүрхин үрәйи гара гарандаш,
Мирзәләрә йолдаш,
Гәлбиндә хәфи сиррини билдикчә язандыр,
Әйяри-замандыр.
Дерләр охумушлар: охумаг яхшыдыр, әмма,
Бар бунда мүәмма...
Яхшы нәзәр этдикчә сәрәичамы ямәндыр.
Һәр аддымы гандыр:
Мағлағы, амандыр,
Гыздырмалы, ян дур,
Сырых, Мозалан, дур!
Һоп-һоп дилә дүшдү,
Иш мүшкүлә дүшдү,
Чүнки белә дүшдү,
Инди балабандыр.

АТА НӘСИҖӘТИ

Бәсдир, эй оғул, бош ерә бу элмә чалышма,
Ганын тәләф олду!
Күндүз, кечә сә'й эйләйибән дәрсә алышма,
Чанын тәләф олду!
Бу шәһридә чохдур, көрүрәм, элм охуянлар,
Онлар нә тапыблар?
Диванәдиләр малыны бу йолда гоянлар,
Куя ки, ятыблар.
Чохдур зәрәри адәм үчүн элм охумағын,
Сән сай вә дейим мән:
Әввәл бу ки, мәктәбдә олур тәлх дамағын,
Эй дидейи-рөвшән!
Бир дә көзүвүн нуру кедиб кур олачагсан,
Чанын да сағ олмаз;
Рәнкин саралыб ахыры рәнчур олачагсан,
Бағрында яғ олмаз.
Ахырда тутаг олмайыб онверсетә кетдин,
Гуртардын өзүк дә,
Инсаф илә сөйлә, бу нишн яхшымы этдин?
Бир дур бу сөзүндә!
Сән дә дейәчәксән сасалым¹ я ки, демократ,
Билмәм нечә дерсиң:
Халгын эвини йыхды чыхыб бир нечә бәдзат,
Ах, ах, а бейнисиз!
Һәр бир кедә бир аз охуюб адәм олубдур,
Закоу бәйәнмәз;
Чобан-чолуг оғлу бәй илә баһәм олубдур,
Һамуну бәйәнмәз;
Каһи шаһа бир тә'нә вурар, каһи вәзирә,
Бах, С... сәни танры!
Каһи очаға шәкк-әлийәр, каһ да пирә,
Кафир олу

¹ Сосялизм,

Бундан сора гыл төвбә дәхи, мәктәбә кетмә,
Бирчә усан, оғлум!
Та бахма мүәллим сөзүнә, та әмәл әтмә,
Ахыр утан, оғлум!
Чых даға-даша, йол кәсибән гарәтә башла,
Ахырда гачаг ол;
Сал бир бешатан бойнува, бу адәтә башла.

Һәммәли-яраг ол,
Халга ладанаг ол,
Һәр ишдә саяг ол,
Вар чана зияны—
Гейрәтдән узаг ол!

Аһ эйлэдийим нэш'эйи-гэлянын үчүндүр,
 Ган ағладығым гәһвәйи-финчанын үчүндүр;
 Вә'з эйлэдийим һәдйәвү әһсандан анчаг
 Үмдә гәрәзим кисәвү һәмянын үчүндүр;
 Сәркәштәлийим хирмәни-буғдалар уч'нлан,
 Ашифтәлийим сәрвәтү саманын үчүндүр;
 Фәрш эйләдийим синәми һәр күн гәдәминдә,—
 Кәскни тәмәим сүфрәдәки нанын үчүндүр;
 Биһмар тәним күфтәвү бозбаш әләминдән,
 Хуни чийәрим долма-бадымчанын үчүндүр;
 Ағзәм долусу не'мәти-фиодөвс дедикдә,—
 Бошгабда гара көзлү фисничанын үчүндүр;
 Вәсф эйләдийим зөвглә әһһари-бәһништи.—
 Көпсәр мәзәли шәрбәти-рейһанын үчүндүр;
 Көрдүм ки, плов бишмәдәдир, ачлыға дөздүш,
 Биһдим бу тәдарүк шәби-әһсанын үчүндүр.
 Ах, бирчә көрәйдим сәни, әй севкили варис,
 Мейлим сәнин ол дәсти-зәрәфшанын үчүндүр!
 Мүн'имләрә чан вер, көнүл, уйма фүгәрәйә,
 Синәмдә сәни бәсләдийим анын үчүндүр.
 Аһын шәрәри әтмәз әсәр бир кәсә һоп-һоп,
 Бу од сәнин анчаг алышан чанын үчүндүр...

Ян, динмә, сән аллаһ!
 Ган, динмә, сән аллаһ!
 Һаг сөйләмиш олсан,
 Даң, динмә, сән аллаһ!

